

Derfor skal forespørgslen i dag også ses som én af en række forespørgsler, hvor vi etape for etape får oplyst af regeringens, hvad der foregår på regeringskonferencen.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Jeg er glad for hr. Ove Fichs indledningsvise understregning af, hvad hele formålet med forespørgselsdebatten i dag er, og jeg deler fuldt og helt denne indstilling.

Dermed vil jeg også komme med en personlig appel til debattørerne i dag om, at formålet er at få en åben debat om det stadium, vi lige nu er på i regeringskonferencen, og hvilke perspektiver der tegner sig. Og det ville være uendelig befriende, hvis vi i dag kunne undgå den sædvanlige dagsordenstaktik og alt for meget hyppen af egne partikartofler og i stedet få en god og dynamisk EU-debat. Det burde ikke være umuligt i denne trænede kreds af parlamentarikere at hæve sig lidt over detaljerne og koncentrere sig om det centrale og det vigtige.

Og som jeg ser det, er det vigtige for mig og for regeringen vores historiske ansvar, hverken mere eller mindre. Regeringskonferencens hovedopgave er at forme Europas fremtid og at sikre selve fredens projekt: et demokratisk og helt Europa baseret på fred og stabilitet i Øst som i Vest. Det er regeringskonferencens afgørende brik i udviklingen af det nye Europa.

Det Europæiske Råds møde i Torino den 29. marts markerede indledningen på regeringskonferencen og dermed tilrettelæggelsen af den foreløbige dagsorden for regeringskonferencen.

Vi havde fra den danske regerings side et klart mål op til topmødet i Torino, og målet var en bred dagsorden – ikke en smal, men netop en bred dagsorden, som kan skabe grundlaget for udvidelsen, som jo er det overordnede mål, og det opnåede vi.

Der var generel enighed om, at konklusionsteksten skulle betragtes som et startskud og et katalog over de emner, som regeringskonferencen navnlig skal koncentrere sig om. Og samtidig blev det slået fast, at der ikke hermed er etableret en udtømmende liste over emnerne for regeringskonferencen. Men det afgørende – målet: udvidelsen – blev klart slået fast og dermed hovedtemaet for regeringskonferencen: at tilrettelægge vort fremtidige samarbejde sådan, at vi er bedst stillede med hensyn til at udvide vort europæiske samarbejde. Det er sagen.

Derudover understregede jeg fra dansk side, at der var behov for en stærkere udformning af afsnittene vedrørende beskæftigelse og miljø, og det var et synspunkt, som flere kunne støtte. Efter nogen diskussion – som er bekendt her i salen – nåede vi til enighed om en ændret formulering af de to afsnit i klar retning af de ønsker, vi fra dansk side havde.

Jeg synes, vi har lov til at sige, at Torinokonklusionerne alt i alt er et resultat, vi fra dansk side kan være tilfredse med. Det betyder meget, at de danske prioriteringer er på dagsordenen fra starten og med en central placering.

Jeg vil ikke gå så langt som til at sige, at godt begyndt er halvt fuldendt, for det gælder nok sjældent i europæisk politik. Men det er dog alligevel et godt signal, at andre lande også tænker på de prioriteringer, som vi selv tillægger stor betydning.

Vi har fået et godt grundlag for det videre arbejde i regeringskonferencen – sådan er det – og på den baggrund arbejder regeringen nu bevidst videre.

Udgangspunktet er regeringens forhandlingsgrundlag fra december sidste år. Det danske hovedmål ligger fast.

Og lad mig indledningsvis koncentrere mig om det allervigtigste:

Det allervigtigste er at have modet til at forklare den danske befolkning om vores store historiske chance og pligt, som jeg tror aldrig kommer igen, hvis vi ikke bruger den nu: pligten til at yde vores beskedne bidrag til, at Europa bliver udvidet med den nye medlemskreds. Det er det, sagen drejer sig om.

Nu må vi hæve os lidt over de daglige trakasserier og få det skåret ud i pap, så det kan forstås, og så vi ikke mister proportionsansen: Vores historiske opgave som danskere, som nordiske og som europæere er at sammenbinde landene i Øst- og Vesteuropa for herigennem at bane vej for øget velfærd og velstand og en altomfattende fredsudvikling og fredsordning på det europæiske kontinent. Målet er at gøre krig i Europa utænkelig, at befæste demokratiets idé, at sikre vort kontinents miljø og at forme et medborgernes Europa – hverken mere eller mindre.

Og vi må have modet til at rive de barrierer ned, som opdeler Europas folk i fattige og i rige og i øst- og vesteuropæere. Dette er vor tids største udenrigspolitiske opgave, og denne opgave kan kun løses ved et åbent og målrettet samarbejde inden for det europæiske område.